

Het Gerechtshof te Arnhem, Tweede Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het beroepschrift ingediend door X, wonende te Z, ingekomen op 22 december 1959 en gericht tegen de aanslag, gedagtekend 22 oktober 1959, tot navordering van loonbelasting over de jaren 1957 en 1958 hem opgelegd door de inspecteur der belastingen te Y;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 6 mei 1960 belanghebbende en de inspecteur;

Overwegende, dat aan belanghebbende die bedrijfsmatig sportkleding vervaardigt, een aanslag tot navordering van loonbelasting over de jaren 1957 en 1958 is opgelegd;

dat deze aanslag betrekking heeft op door hem in die jaren aan thuiswerkers betaalde lonen;

dat hij geen loonbelasting op die lonen heeft ingehouden en evenmin heeft afgedragen;

dat zijn enige grief tegen die aanslag is, dat deze thuiswerkers, "gezien de kleine bedragen die aan hen werden uitbetaald, niet voor het betalen van loonbelasting in aanmerking kwamen" zodat hij geen loonbelasting behoefde in te houden en ook niet heeft ingehouden;

dat de inspecteur, van oordeel dat de aanslag terecht is opgelegd, aanvoert dat de betreffende thuiswerkers als werknemers aan de loonbelasting onderworpen zijn, dat bij ontstentenis van werknemersverklaringen de werknemer overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 lid 11 van het Besluit op de Loonbelasting 1940 zijn gerangschikt in groep I van de belastingtabel;

dat de lonen van de thuiswerkers ten hoogste f. 35,-- per week bedragen, maar dat de meesten minder dan f. 25,-- per week ontvangen;

dat bij gebreke van nadere gegevens de loonbelasting gesteld is op 1% van het betaalde loon, zijnde in 1957 f. 11.759,92 en in 1958 f. 4.439,95, na aftrek van 10% ingevolge het bepaalde in artikel 4 lid 2 letter a van de Beschikking Loonbelasting Thuiswerkers;

dat het aldus gevonden bedrag ad f. 145,80 nog is vermeerderd met een wel ingehouden, maar niet afgedragen bedrag van f. 0,48, waarna een verhoging van

25% is toegepast;

dat belanghebbende ter zitting heeft volgehouden, dat de door hem aan de thuiswerkers betaalde lonen wegens hun geringheid niet belastbaar zijn, doch de overige door de inspecteur gestelde feiten en omstandigheden niet heeft bestreden;

dat hij voorts heeft verklaard alsnog een volledige loonadministratie te hebben opgezet en die aan het Hof te willen overleggen;

dat de inspecteur tegen die overlegging bezwaar heeft gemaakt ten eerste omdat deze te laat komt en ten tweede omdat dit nu de tweede maal is dat belanghebbende in een beroepsprocedure inzake een aanslag tot navordering van loonbelasting eerst op de zitting verklaart alsnog een loonadministratie te hebben samengesteld;

Overwegende hieromtrent:

dat de rechter in belastingzaken geen acht behoort te slaan op gegevens van feitelijke aard, die voor het eerst door een belastingplichtige op de zitting te berde worden gebracht, indien hij deze redelijkerwijze reeds bij het beroepschrift had kunnen mededelen en bovendien de behandeling ervan de inspecteur in ernstige mate zou belemmeren in de verdediging van de aanslag;

dat in het onderhavige geval aan beide voorwaarden voldaan is;

dat de loonadministratie reeds in de jaren 1957 en 1958 aanwezig had moeten zijn en bijgehouden had moeten worden;

dat het onredelijk zou zijn om, zoals in de vorenbedoelde procedure geschied is, de inspecteur thans wederom te belasten met een tijdrovend onderzoek;

dat de aanslag derhalve in stand behoort te blijven;

Handhaaft de navorderingsaanslag waartegen beroep.

Aldus gewezen ter Raadkamer van 27 juni 1960 door de Heer Mr. de Bie, Raadsheer, Lid der Tweede Enkelvoudige Belastingkamer, in tegenwoordigheid van Mr. Albricht, Substituut-Griffier.

w.g. H. de Bie.

w.g. A.P.A. Albricht. s.

Voor eensluidend afschrift,
De Griffier van het Gerechtshof
te Arnhem,

Afschrift aangetekend per post verzonden op: 12 juli 1960.